

tage en bestemmelse om dispensation fra kravet om vandindhold.

Der er ikke i forslaget forudsat stillet krav om tilsætning af røbestof til margarine, således som det var tilfældet efter den gamle lov. Denne foranstaltning er ikke nødvendig for at forhindre smørforfalskning og er alene med til at påføre industrien, det offentlige og i sidste ende forbrugerne udgifter.

Metoden er forældet og uaktuel og der findes idag analysemetoder, der med langt større sikkerhed kan afsløre eventuel tilstedeværelse af margarine og margarineråvarer i mejeriprodukter.

Ved *diæt*margarine forstås margarine hvis olier og fedtstoffer udelukkende er af vegetabilsk oprindelse og hvis indhold af flerumættede fedtsyrer (linolsyre) er mindst 40 vægt-% af fedtindholdet.

I udvalget er der til produktet diætmarginare givet udtryk for følgende holdninger:

Forbrugerrådet, Statens husholdningsråd og Statens levnedsmiddelinstitut ønsker, at begrebet udgår, idet man finder det vildledende.

Dette begrundes med at begrebet »diæt« kan give forbrugerne den opfattelse, at margarinen har en eller flere særlige ernæringsmæssige egenskaber og herved er bestemt for mennesker med behov for en ernæring (kost), der har de pågældende særlige egenskaber. Efter statens levnedsmiddelinstituts mening adskiller den pågældende margarine ved sin sammensætning sig ikke tilstrækkeligt fra almindelige levnedsmidler, til at den kan opfylde et særligt ernæringsbehov for en bestemt personkategori.

Statskontrollen med Mejeriprodukter og Æg m.m. finder, at Statens Levnedsmiddelinstituts betragtninger som ernæringsmæssig sagkyndig bør tillægges betydelig vægt og kan tilslutte sig instituttets holdning.

Industrien fastholder ønsket om, at betegnelsen bibeholdes, da den nu igennem mange år har været anvendt ved markedsføringen af denne specielle form for margarine.

Til dette spørgsmål har landbrugsministeriet indtaget den holdning, at industriens argumentation for at bevare denne betegnelse er så vægtig, at ministeriet kan udtale sig til støtte herfor.

Definitionen af *minarine* forudsættes at følge forslaget til Codex Alimentarius standard for denne vare.

Ermol omfatter levnedsmidler, der indeholder spiselige olier og/eller fedtstoffer enten i emulsion,

i det væsentlige af typen olie- i-vand, eller i blanding med andre levnedsmiddelingredienser på en sådan måde, at der ved tilsætning af væske fremkommer en emulsion af nævnte type. Indholdet af olier og fedtstoffer hidrører ikke eller kun delvis fra mælk og levnedsmidlerne modsvarer med hensyn til formål og anvendelse konsummælks- eller mejeriprodukter med de ovenfor nævnte kendetegn.

Disse levnedsmidler har tidligere været omfattet af bekendtgørelse nr. 169 af 2. juni 1931 om tilvirkning og forhandling af ermol (fedtemulsioner) m.m.

Det anses for at være uhensigtsmæssigt at fastlægge indholdet af mælkefedt i loven og det er derfor henlagt til ministerens afgørelse at fastsætte regler herom i bekendtgørelsesform.

De i lovens § 1, stk. 1, nævnte »andre levnedsmidler, der indeholder over 20 og under 99,5 vægt-% fedtstof, og som med hensyn til formål og anvendelse modsvarer margarine, minarine eller mejeriprodukter« kan inddeles i følgende hovedtyper:

1. Smøreprøder indeholdende både smørfedt i højere mængder end forudsat i margarine/minarine og anden form for fedtstof (»blandede smøreprøder«).

2. Ostelignende produkter indeholdende fedtstof, som ikke udelukkende er smørfedt (»margarineost«).

3. Fedtstofholdige, bagetekniske hjælpestofprodukter, i hvilke neutralfedt (fedtstof) udgør en væsentlig mængde (over 20 %), og hvori indhold af emulgatorer udelukkende tjener til at lette fedtfordelingen ved dejlægning.

Fedtstofholdige, bagetekniske hjælpestofprodukter, hvis indhold af emulgatorer, stabilisatorer m.v. tjener et specifikt formål ved dejlægning eller i bagværket ud over fedtfordeling, kan ikke med hensyn til formål og anvendelse siges at modsvare margarine, minarine eller mejeriprodukter. De er derfor ikke omfattet af de omtalte »andre fedtholdige levnedsmidler« og falder uden for margarine-lovens område.

Da nærværende lov omfatter produkter for hvilke landbrugsministeren giver nærmere regler for indhold af mælkefedt er der dermed en glidende overgang til visse mejeriprodukter hvor landbrugsministeren også afgør i hvilket omfang disse må indeholde andet fedt og andre proteiner end mælkefedt og mælkeproteiner, jfr. § 7 i lov nr. 186 af 30. marts 1973.

I henhold til nærværende lovs § 5 kan landbrugsministeren udstede administrative detailforskrifter for margarine m.v. og træffe beslutning